

EDITORIAL

Regne de Valencia

El mes de juliol passat el NoDo del PP (Canal Nueve) nos retransmetia la presentacio que dit partit fea de les seues ponencies per al proxim congrés "regional". En el cartell promocional es llegien els títuls de les quatre ponencies sobre les quals es centrà el conclau: "Vida", "Futur", "Comunitat" i "Partit Popular".

¿Troben vostres per algun raco alguna referencia a la "regio" de la qual parla el congrés? ¿Per quin lloc apareix el nom "Valencia"?

Fins fa doscents anys les nostres terres nomes tenien un nom: **Regne de Valencia**. Ocasionalment se n'usava algun altre: regio, país, etc, pero nomes com a alternativa, per a evitar repetir en el discurs lo de "regne" massa a sovint. No obstant, a partir del segle XIX el proces de provincianisacio requeria un canvi de denominacio. En el cas dels atres regnes no hi havia problema puix en general la capital te un nom diferent, per lo que, per eixemple, el Regne de Navarra es quedà en "Navarra", que no es confon en la capital: Pamplona. El cas de Valencia, per a evitar eixa confusio s'han succeït, i superpost, diferents denominacions:

Región Valenciana, **Levante** (espanyol) i **País Valencià** (durant la Segona Republica, i per allo d'evitar referencies monarquiques). En acabar la Guerra Civil el catalanisme s'aproprià d'esta ultima denominacio carregant-la d'un significat sucursaliste per lo que en la Transicio s'obrí un conflicte, que se tancà en fals en lo de **Comunitat Valenciana**.

Noten vostres que, mentres en "Regne de Valencia", "Valencia" es un **substantiu**, aço es, es **substancial**, en totes les atres denominacions lo que queda es un **adjectiu**: "Valenciana", de modo que el substantiu, lo substancial, es la condicio de regio, de país o de comunitat, i secundari queda lo de ser "valenciana".

El cas de "**Levante**" encara es pijor puix es una simple referencia geografica des d'un punt de vista alie: efectivament, **estem a llevant de Madrid**. ¿Per qué no ha desaparegut totalment esta denominacio en les referencies que dels valencians fan en el restant d'Espanya?

Ningu parla ya de les "Provincies Vascongades". Els vascs consideren esta denominacio despreciativa perque remet a la condicio provincial (respecte d'Espanya), i per això sempre se parla de País Vasc o de Euzkadi. En canvi, dia si i dia tambe, en els mijos de comunicacio el "**Levante**" i el "**levantinos**" sempre el tenen en la boca. Ningu parla de cap tradicio "sureña" o "meridional" quan se referix a una tradicio andalusa, ni parla d'una festa tipicament "septentrional" o "norteña" quan se referix a

una festa cantabra, asturiana o vasca, per eixemple, cosa que passa continuament quan parlen de temes "levantinos".

¿Per qué estes coses nos passen sempre als valencians? Puix perque nos falta consciencia de poble i tenim els politics que tenim, sempre vassalls del centralisme.

L'atre cas notable de denominacio sucursalista es el de "**País Valencià**". Este nom, des dels anys xixanta, vol dir "**país que forma part dels Països Catalans**". Alguns afirmen que no necessariament el nom te perque estar relacionat en el pancatalanisme, sino en el "progressisme" del significat original. Obliden que el significat de les paraules no es el que u vol donar-li, sino el que els dona el conjunt de parlants de la llengua, i està clar que quan algu diu "País Valencià", tots els qui l'escolten donen per supost la seua militancia catalanista.

"**Región Valenciana**" es, de nou, una mera denominacio geografica, que obvia l'organisacio social, cultural o politica que l'ocupa.

Queda lo de "**Comunitat Valenciana**".

¿S'imaginen que **Normandia**, o **Baviera**, se digueren "Comunitat Normanda" o "Comunitat Bavara"? ¿No els donaria pena que els descendents dels Medici renunciaren al nom de la seua provincia (i de la ciutat): **Florença**, carregat d'història, dens i suggerent, per a assumir el meliflu, blonet, desvalait nom de "Comunitat Florentina"?

¿I per qué acceptem en eixa passivitat similar denominacio per a la seua Valencia? ¿Acas som manco?

Pero esta expressio no es prou despersonalisadora encara, per lo que sempre que poden, com en el cas que hem comentat al principi de l'article, li lleven lo de "Valenciana", per a deixar-ho en "**Comunitat**". I això passa continuament, vinga o no vinga a conte. Ho fan tant els de dins com els de fora, en prensa, radio o televisio, i molt especialment el partit actualment en el govern. Pronte ya no nos direm "valencians", sino "comunitaris".

En el **Rogle** hem decidit usar la terminologia que ya fa temps adoptà una part del valencianisme: **Regne de Valencia**, o la seua derivacio natural: **Valencia**. Açò no porta a confusio si quan nos referim a la capital ho fem sempre en l'expressio "**ciutat de Valencia**", o "**Valencia ciutat**". Recordem que Mexic es el país, i la capital es Mexic D.F., i que la capital dels Estats Units se diu Washington D.C. perque un dels estats es diu tambe Washington. A cada u lo seu. Al cap i a la fi el nom "Valencia" es patrimoni de tots el valencians, i han de ser els ciutadans del Cap i Casal els que facen la distincio quan portoque.

LA CITA

La patria no existix sense la llealtat dels seus fills.

Antonio Maura

SUMARI

- 1
- EDITORIAL: **REGNE DE VALENCIA**
- 2
- LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- FENT MEMORIA: LA GUERRA DEL FRANCES (i III): **LA GUERRA EN EL REGNE DE VALENCIA**
- 3
- FRUITES, VERDURES I HORTALICES (XXII): **PARLEM DEL MELO D'ALGER**
- **ANECDOTARI (XII)**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **LA MARE DE DEU DE LA VALLIVANA**
- 4
- PASSATEMPS
- RONDALLA: **EL PEIXCADOR ASSEDEGAT**

ACLARIMENT

Esta publicacio està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra colectiva, l'encarregat de la redaccio final de cada articul te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuacio de la seua preferencia. Este tema es motiu de debat, pero no de divisio, entre nosatres.

AVIS

¡Quín descans! ¡Per fi els chiquets tornen a l'escola i no estan tot lo dia donant la llanda!

Pero ara, com els pares tindran massa temps lliure, segur que agraixen que algu (i no mirem a ningu) els faça arribar fotocopies d'est eixemplar per a entretenir's llegint.

ACTIVITATS CULTURALS SETEMBRE DE 2008

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana)
C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

IEV (Institut d'Estudis Valencians)
info@inev.org

LRP (Lo Rat Penat)
C/ Trinquet de Cavallers, 9. 46003 Valencia C.
Tel: 963 91 09 92
www.loratpenat.org

Rogle (Rogle Constantí Llobart)
rogle@rogleconstantilllobart.com
Tel: 617 030 370

8 Set (dilluns) 20:00 h. Seu social de la Aellva.
TERTULIA-TALLER DE PROSA. Llegiran: J. M^a. Prosper i Ernest Olmos.

+Info: **Aellva**

17 Set (dimecres) Salo d'Actes de l'Aula de Cultura CAM. Llongeta del Mercat. Plaça del Mercat, 4. Valencia C.

II JORNADES MIG AMBIENTALS CONFERENCIES:

- 19:00 h. Ramon San Esteban i Martínez: "Energies renovables i alternatives. Ventages i inconvenients"
- 20:00 h. Antonio Caselles Moncho: "Simulació per ordenador del comportament de sistemes mig ambientals i ecosistemes"

+Info: **IEV**

30 Set (dimarts) 19:00 h. Dr. Peset Cervera, 14. Valencia C.

TALLER: "Introduccio al llenguatge formal", a carrec de Marivi Ferrandis.

+Info: **Rogle**

Set. Seu de Lo Rat Penat.

Des de la segona quinzena d'este mes s'inicia la matricula dels cursos que s'impartixen en esta societat, especialment els de Llengua i Cultura Valencianes.

+Info: **LRP**

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. Si desiges, no obstant, adquirir un major compromís, pots fer-te **soci** o **colaborador** de la nostra associació (trobaras la fulla d'alta i més informació en la nostra web, o a través dels contactes de CONTACTA EN NOSATRES).

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agraïts. El nostre número de conte, en **Ruralcaixa**, es:

3082 1222 81 4622492421

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527

46002 Valencia ciutat

Telefon: 617 030 370

rogle@rogleconstantilllobart.com

Rogle en Internet

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantilllobart.com,

www.cardonavives.com, www.enkara.org

i www.pjvalencianista.org

FENT MEMORIA: LA GUERRA DEL FRANCES (I III)

J.P.B.

La guerra en el Regne de Valencia

Caiguda la ciutat de Valencia, el general **Mont-Brun**, baixant des de La Mancha, marcha sobre **Alacant** pensant pendre-la per sorpresa. La somet a bombardeig el 16 de giner de 1812, pero troba més resistència de la que s'esperava i es retira, saquejant **Elig** al seu pas. Alacant es, junt en Cadiç, l'única ciutat important d'Espanya que no fon ocupada en el cap moment pels francesos. De fet, fon la **capital** política del Regne mentre durà l'ocupació puix es aci a on s'instalaren les autoritats valencianes després d'una breu estada en **Albaida**. Quan **Suchet** marcha cap al sur ha de vencer la forta resistència que troba en **Alzira**, **Ontinyent** i unes altres viles. Perduda la possibilitat d'una victòria ràpida, decidix instal·lar una **línea defensiva** a lo llarg del **Xuquer**, fixant el quarter general en **Xativa** i ocupant places de

ALACANT
MONUMENT ALS HEROES
ALACANTINS DE LA
GUERRA DE
L'INDEPENDENCIA

vila al sur: **Denia** serà la vanguardia en la costa, i en l'interior controlarà els voltants de **Alcoy**. (Arribà fins a **Muchamel**, pero allí, el 23 d'abril, es derrotat).

Dels molts **guerrillers** valencians que lluitaren ne destacarem dos:

- El sagunti **Josep Romeu**, el "**Heroe Romeu**", s'alçà contra el francès des del començament de la guerra. Feu una incansable labor de reclutament pels pobles. Derrotà sistemàticament als francesos, els quals només per mig d'un traïdor pogueren capturar-lo. Fon ajusticiat en la ciutat de Valencia el 12 de juny de 1812.

- No menys important fon l'actuació d'un flare franciscà, el nuler **Assenci Nebot**, el "**Flare**", que agarrà les armes en ser exclaustrat pel govern de **Suchet**. Actuava entre Sagunt, **Peníscola** i **Tortosa**. Arribà a entrar en **Castello**; pero sobre tot fon important la seua labor d'interceptació de les comunicacions dels francesos.

José O'Donnell, nomenat comandant després de la caiguda de **Blake**, ataca el 21 de juliol de 1812 en la coneguda com a **primera batalla de Castellà**, en la qual patix una severa derrota, per la que pergue el carrec. Havia d'haver esperat a una important **expedició anglo-siciliana** que estava a punt d'arribar al port d'Alacant, cosa que succeí el 9 d'agost.

En estos reforços comença en seguida una nova ofensiva, pero s'han de replegar de nou quan arriben notícies de que **Josep Bonaparte**, pressionat per **Wellington** des de l'oest,

ha abandonat Madrid en el seu eixercit i es dirigix a Valencia ciutat, en la qual permanixerà des del 31 d'agost fins al 16 d'octubre, data en que se'n tornarà a Madrid.

Durant l'hivern, **Wellington**, comandant de l'eixercit aliat (anglo-portugues-espanyol), prepara una gran campanya per a l'estiu de 1813. Anticipant-se ad esta campanya, en el

mes de març l'eixercit en Valencia -ara baix el comandament del general **Francisco Javier Elío**- alvança formant una línia des de **Alcoy** a **Yecla** per **Castalla**, **Biar** i **Villena**.

Els dies 11 i 12 d'abril de 1813 els francesos guanyen **Yecla** i **Biar**, pero el 13, en la **segona batalla de Castellà**, **Suchet** es rebutjat i ha de retirar-se.

L'ofensiva final de **Wellington** obliga als francesos a **abandonar Madrid** el 27 de maig i retirar-se cap a **França**. Per a evi-

tar que **Suchet** puga enviar reforços a **Navarra**, els aliats ataquen per distintes punts. Una expedició marítima ix des d'Alacant el 31 de maig cap a **Tarragona**, la qual intentaren prendre sense exit. El dia 11 de juny els aliats ataquen la línia del **Xuquer** i el 13 **Elío** arriba a la vora del riu; pero de nou **Suchet** pren l'iniciativa, obligant als aliats a retrocedir. No obstant l'arribada de la notícia de que **Josep Bonaparte** havia passat els Pirineus obliga al francès a retirar-se. El 5 de juny evacua la ciutat de Valencia després de casi 18 mesos d'ocupació.

En l'intenció de tornar, deixa importants **guarnicions** en **Denia**, **Sagunt**, **Peníscola** i **Morella**.

El 22 de març de 1814 entra en Espanya **Ferran VII**. Seguint la ruta que havia establert la Regència, el 15 d'abril arriba a **Sogorp**, i al sendema entra en **Valencia ciutat**, rebent, com en totes les altres poblacions, el clamor de la gent. Aci es a on pren definitivament la decisió de convertir-se en **rei absolut**, apremiat per bona part del seu sequit i, especialment, pel general **Elío**. El 11 de maig, dos dies abans d'entrar el rei en Madrid, en els cantons d'esta ciutat s'expon un **decret** datat en Valencia el 4 de maig en el qual es dia que el rei no juraria la Constitució. Al mateix temps començava la persecució dels liberals.

El dia 22 de maig els francesos abandonen **Sagunt** i, el 25, **Peníscola**, acabant aixina definitivament l'ocupació francesa del **Regne de Valencia**.

Parlem del melo d'Alger

Pel nom d'esta espectacular fruita, la més voluminosa de totes i que en la seua presència fa homenage a la majestuosa *Naturalea* que feu possible la seua existència, podem afirmar, sense lloc a dubte, que arribà a les nostres terres de la mà dels àraps, grans consumidors d'esta, a la que consideren un meravellós desintoxicant per a l'organisme.

Ara, en setembre, quan ya han passat els mesos forts de les calor, és bo tindre en conte i agrair al **meló d'Alger** els bons moments que nos proporciona durant tot l'estiu, i generalment a bon preu, el més barat d'entre totes les demés fruites, encara que enguany, per allò de la "**desacceleració**", se n'haja eixit de mare.

De forma redona casi perfecta; d'un vert intens, casi negre (encara que també trobem algunes varietats ovoïdes i allargades, en un vert més clar i a cintes blanques, en ralles paraleles de dalt a baix), en el moment òptim del seu consum, quan partim el melo pel mig en ganivet i la seua pell fina pero de grossària potent gemeca, queixant-se, nos està oferint un espectàcul que va del color rosa intens fins al roig (també hi ha varietats de color groc) habitualment esguitat d'un món de llavorettes (les pepites) negres, marrons o entreverades. Darrerament se'n produïxen també sense pepites, especialment de la varietat **Sweet Meat**.

La planta herbàcea perteneix a l'espècie *citullus vulgaris* i és una mata rastrera de dos a tres metres de llargària que produïx diverses flors, de les que arriben a quallar-ne entre tres i cinc (els futurs fruits). Els tamanyos més comercials s'entrecoren entre els 3 i els 5 kg la peça, pero les hi ha que apleguen fins als 20 kg sense problemes, p.e., les provinents de la varietat americana **Jagant de La Florida**. Les més conegudes i produïdes en Europa són: **Charleston Grey, Chilean, Early Canada, Grey Bell**, i la més sollicitada, la **Sugar Baby**, que és la de major producció en l'actualitat.

Molts en són els països productors i en quantitats massives, puix que és un fruit que igualment és consumit en les mateixes proporcions i a qualsevol hora del dia, és dir, no sols com a postres, sino quan el tens a mà i fa calor. Destaca Rússia com a un dels majors productors i consumidors. En Espanya, els més primerencs venen de **Almeria** i **Murcia**, varietats produïdes baix hivernàcul, que ya les veem pels mercats a finals d'abril i principis de maig. **València, Sevilla, Còrdova** i **Badajoz** igualment són grans productores.

En quan a l'orige del fruit, els tècnics no ho tenen gens clar. Si fem cas a la **Biblia** pareix ser que prové del **Delta del Nil**. El llibre sagrat nos diu que els hebreus, en el Desert del Sinaí enyoraven els melons d'Alger que conegueren durant son captiveri.

ANECDOTARI (XII)

J.P.B.

¿CONEIXIEU QUE... durant la Guerra del Frances, per uns dies la ciutat de Valencia canvià de nom?

Durant el tercer siti de la ciutat, començat el 26 de desembre de 1811, i quan ya la resistència pareixia impossible, l'ajuntament decidi aclamar-se a la Patrona i en sessió del dia 3 de giner de 1812 resolgue: "*Que en adelante esta Ciudad Capital del Reino se la nombre con el dictado: Valencia de Nuestra Señora de los Desamparados, así como hasta ahora se ha nombrado: Valencia del Cid: y que así se exprese en todos los escritos, así impresos como manuscritos.*"

Est acort arribà a posar-se en practica, tal com es llig en els documents municipals dels dies següents, fins a la capitulació del dia 9.

(Informació treta del llibre de Natalio Cruz Román: *Valencia Napoleónica*, Editat per Mari Montañana, Valencia, 1968)

PATRIMONI VALENCIÀ

LA MARE DE DEU DE LA VALLIVANA

La festivitat de la Mare de Deu, el 8 de setembre, es una celebració molt estesa en territori valencià. Es la festa de la Nativitat de la Mare de Deu o la festa de les Vergens aparegudes.

En **Morella**, referir-nos a la festa de la **Mare de Deu de la Vallivana** es parlar del **Sexeni**, celebració que es realitza, cada sis anys, el divendres de la tercera setmana d'agost. L'última edició, la 52, correspongue a l'any 2006. Des del dia 19 al 28 d'agost Morella, en una cita que es repeteix des del segle XVII, conserva intactes les tradicions i la bellea estetica que oferixen els **carrers ornats** en originals tapiços de paper rullat (en multitud de colors, formes i maneres), les danses (la dansa dels oficis, el carro triomfal, les gitanetes...) i els **actes, civics i religiosos**, característics i peculiars que conformen esta festa.

L'orige del Sexeni data de **1673**, any en que una **epidemia de pesta** delmà la població. Segons contenen les cròniques de l'epoca, les autoritats decidiren traslladar l'imatge

de la Mare de Deu de la Vallivana, des del seu Santuari fins a la ciutat, produint-se, a partir d'eixe moment, la recuperació dels malalts i la desaparició de l'epidemia. En senyal d'agraïment les autoritats civils i eclesiàstiques es comprometeren a rendir grans festes a la seua patrona cada sis anys. Des de llavors este compromís ha segut complit de generació en generació i una ingent **romeria**, de caracter migeval, se dirigix a peu en "**Rogativa**" fins el **Santuari** situat a 25 quilometres de Morella, per a traslladar l'imatge de la Patrona a la població. L'arribada d'esta romeria suponen l'inici de les solemnes festes, les quals es perllonguen nou dies, un **Novenari** d'accio de gracies. L'entrada de la Mare de Deu en la ciutat es una espectacular mostra d'emotivitat i suponen reviuere històriques escenes.

Les festes tenen un **orige gremial**, per lo que cada dia el "**retaule**" (una provesso que diàriament recorre els carrers de la ciutat i mostra tota la riquesa cultural d'estes tradicions) està organitzat per un estament. El primer dia comença el Clero i, en representació de tota la població, l'Ajuntament en la **dansa "dels torners"**, una de les mes boniques i elegants, sense dubte el ball mes emblematic de les festes, la dansa de la ciutat; els dies següents continuen els atres sectors: els teixedors, els llauradors, arts i oficis i els pelegrins, cada un en la seua dansa particular. El "retaule" constituïx l'element principal de la festa durant els nou dies.

La nit de l'arribada de la Mare de Deu, en la **proveso general**, es quan conflueixen tots els gremis, danses, grups folclòrics i els símbols de la ciutat, culminació d'una festa en la que tota la població s'implica durant tot l'any.

El Sexeni es una de le festes de les mes representatives del Regne de Valencia. La proxima cita sera l'any 2012.

La Mare de Deu de la Vallivana es tambe patrona de **Picassent** i si en algun moment hi hague polemica entre esta i la ciutat de Morella, puix es disputaven el fervor d'esta advocació, hui la germanor regna entre els habitants d'una i de l'atra.

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.	1. Professional del dret que eixercix la defensa de les parts en qualsevol proces o l'assessorament i consell juridic.	1.	-	-	-	-	<u>C</u>	-	-
	2. Donar per sentat alguna cosa. Conjecturar, calcular alguna cosa a través dels indicis que se tenen.	2.	<u>S</u>	-	-	-	-	-	-
	3. Lentitut en fer les coses. Flema, tardança, indolencia.	3.	-	-	-	-	<u>A</u>	-	-
	4. Classe o tipologia a la que pertanyen persones o coses. Conjunt de sers que tenen u o varis caracters comuns. En el comerç, mercaderia.	4.	<u>G</u>	-	-	-	-	-	-
	5. Qualitat d'allo que està desprovisat de bellea i fermosura.	5.	-	-	-	-	<u>A</u>	-	-
	6. Persona que te un carrec d'alta direccio en una empresa.	6.	-	-	<u>X</u>	-	-	-	-
	7. De color que tira a gris.	7.	-	-	-	-	-	-	<u>C</u>

La solucio a peu de pagina.

PARAULA VERTICAL: Conjunt organissat de peces que complixen una funcio determinada. En el cas dels sers vius, conjunt d'orguens que tenen una mateixa funcio. En plural.

RONDALLA

El peixcador assedegat

Al **trencar l'alba** d'un caloros dia de juliol, Manolet agarrà la **bossa** de viatge que ya tenia preparada i s'enca-minà al port. Hui era el seu primer dia de treball en un barco de peixca d'altura. Estaria en alta mar un temps, durant el qual hauria de conuiuere en uns atres companyers, als quals encara no coneixia. Pero Manolet confiava en que tot aniria be.

Arribat el moment, i despres de que tots els

peixcadors hagueren aplegat, el barco se va fer a la mar. Va ser un dia intens, de molta faena i a **boqueta nit** els treballadors se retiraren a descansar. Manolet compartia el camarot en tres homens. Com tots estaven molt cansats decidiren apagar la llum i dormir. Passaren els minuts i quan ya començaven a conciliar la son, s'escoltà de repent una veu que dia:
- ¡Ai, quina set tinc!
¡Ai, quina set tinc!

I aixina una vegada darrere d'una atra, insistent i monotona. Era u dels peixcadors que no parava de queixarse perque tenia set, impedint dormir al restant dels seus companyers. Ya resultava tan molesta i repetitiva la seua queixa, que Manolet s'alçà i ana al servici a buscar un got d'aigua, esperant que tals situacions no se convertiren en una costum. L'home **assedegat** va beure l'aigua en **avidea**. Per fi, apagaren la llum i se dispongueren a dormir de nou. Havien passat alguns minuts i ya algu se trobava en els braços de Morfeo quan, de repent, se va sentir la mateixa veu **queferosa** d'abans que repetia incansablement:

- ¡Ai, quina set tenia, pero quina set tenia!

Basat en un anonim hindu

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)	A boqueta nit /a poqueta nit: Ultims moments del dia, quan comença a fer-se fosc, pero encara no es de nit completament.	Avidea /ansia: Actitut del que desija alguna cosa en gran intensitat o violencia.
Trencar l'alba /fer-se de dia: Moment en que comença a clarejar el nou dia.	Assedegat: Que te molta set.	Queferos/-sa /fastidios /pesat: Que dona molt de quefer; que causa cansanci o avorriment.
Bossa /sac: Sac de tela o d'un atre material que servix per a portar o guardar coses.		

Solucio: 1. ADVOCAT 2. SUPONDRE 3. MELSA 4. GENERO 5. LLEGEA 6. EIXECUTIU 7. GRISENC Vertical: APARATS

I RECORDA... La nostra paraula d'este mes es **aparat**. Esta paraula te moltes accepcions; l'utilisem per a referir-nos a diferents conceptes, per eixemple: l'aparat alça el vol sense problemes; o quan parlem de l'aparat circulatori, digestiu, reproductor, etc. dels sers vius; en gimnasia, es cada u dels instruments que s'utilisen per a realisar eixercicis; o tambe el conjunt de persones que dirigixen una organisacio politica o sindical, per eixemple: L'aparat del partit se reunirà dema en caracter urgent.

Existix una atra paraula que a sovint s'utilisa erroneament en substitucio d'aparat i es **aparell**, quan en realitat fan referencia a coses diferents. Un aparell pot ser el conjunt de veles, vergues, pals i xarcies d'un barco; o l'aparell utilissat pels peixcadors, es dir, els instruments necessaris per a la peixca: sedal, canya, etc.; i tambe, els arreu que s'han de posar a les cavalleries per a poder montar-les o que estes puguen carrear el carro, el forcat, etc.